18/06/2019

Νέος διάκονος στην Μητρ.Μαντινείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας

Την Κυριακή της Πεντηκοστής,16 Ἰουνίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κύνουρίας κ.κ. Αλέξανδρος, λειτούργησε στόν ιερό Ναό αγίας Τριάδος της ενορίας Ζευγολατιού Μαντινείας, όπου τέλεσε καί τήν εις Διάκονον Χειροτονία του ἐργαζομένου στήν 124 Πτέρυγα Βασικής Εκπαιδεύσεως Αεροπορίας στήν Τρίπολη κ. Νικόλαο Τσαρούχη, καταγομένου από τό Ζευγολατιό Αρκαδίας.

Ακολουθεί αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Ὁ νέος Διάκονος τῆς Ἐκκλησίας μας π. Νικόλαος Τσαρούχης, τοῦ Σπυρίδωνος καί τῆς Παρασκευῆς, γεννήθηκε στό Ζευγολατιό Ἀρκαδίας τό 1968. Τελείωσε στό Ζευγολατιό τό Δημοτικό Σχολεῖο καί στήν Τρίπολη τό Γυμνάσιο καί τό Λύκειο. Φοίτησε στήν Πατριαρχική Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία Κρήτης, τῆς ὁποίας ἀνεδείχθη πτυχιοῦχος τό 2016. Νυμφεύθηκε τήν κ. Κωνσταντίνα Πλιάκα, μέ τήν ὁποία ἀπέκτησε δύο τέκνα, τή Μαρία καί τόν Σπυρίδωνα. Ἐπί τριάκοντα (30) ἔτη ἐργάζεται στήν 124 Πτέρυγα Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἀεροπορίας στήν Τρίπολη μέ τήν εἰδικότητα τοῦ μαγείρου. Χειροτονήθηκε Διάκονος τήν 16-6-2019 στόν Ἱερό

Ναό Ἁγίας Τριάδος Ζευγολατιοῦ Μαντινείας, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Ὁ νέος Διάκονος π. Νικόλαος, θά ὑπηρετήσει ὡς ΑΜΙΣΘΟΣ Κληρικός στήν Ἱερά Μητρόπολη Μαντινείας καί Κυνουρίας, διατηρώντας παράλληλα τήν μέχρι σήμερα ἐργασία του.

Προσερχόμενος ὁ νέος Κληρικός στό ἱερό Θυσιαστήριο γιά νά λάβει τόν πρῶτο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης εἶπε:

(ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ)

«Σεβασμιώτατε ἅγιε πάτερ καί Δέσποτα, σεβαστοί πατέρες καί ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Σήμερα, πού ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τή μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, ἐκπληρώνεται ἕνας βαθύς παιδικός μου πόθος, ὁ πόθος νά ἱερωθῶ, νά διακονήσω τό ἱερό Θυσιαστήριο, νά ὑπηρετήσω τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν μου, ὑπέρ ὧν «Χριστός ἀπέθανεν» (Ρωμ. 14,15). Ὁ ἑορτασμός τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί, κατ’ ἐπέκτασιν, στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε τόπο καί σέ κάθε ἐποχή, συμπίπτει μέ τό γεγονός τῆς προσωπικῆς μου πεντηκοστῆς.

Μεγάλα, ὄντως, τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ! Μέγα τό ὕψος τῆς Ἱερωσύνης! Ἀκόμη καί οἱ Ἄγγελοι διστάζουν νά θεωροῦν τά τελούμενα ἀπό τούς Λειτουργούς τοῦ Θεοῦ! Πάντα μέ ἐντυπωσίαζε ἡ δόξα καί τό μεγαλεῖο τοῦ ἱερατικοῦ Λειτουργήματος. Ἀλλά, ταυτόχρονα, μοῦ δημιουργοῦσε τρόμο καί δισταγμό. Ἕνας ἀδυσώπητος πόλεμος ἐξελισσόταν μέσα στήν ψυχή μου, μιά σκληρή ἐσωτερική πάλη, πού διαρκοῦσε πολλά χρόνια, μέ ἀποτέλεσμα τώρα, στήν ἡλικία τῶν 50 ἐτῶν, νά καταξιωθῶ νά βρίσκομαι σ’ αὐτή τή θέση. Ἀπό τή μία πλευρά, ἡ ἀγάπη γιά τό ἔργο τῆς Ἱερωσύνης, ὁ πόθος καί ἡ ἐπιθυμία γιά τά ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τήν ἄλλη, ἡ αἴσθηση τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας μπροστά στό μέγεθος τῆς ἱερῆς ἀποστολῆς. Πῶς ἐγώ, ἕνας ἁπλός ἄνθρωπος, μέ ὅλες τίς ἀνθρώπινες ἀτέλειες καί ἀδυναμίες, θά μποροῦσα νά ἀναλάβω ἕνα τέτοιο ἔργο, ἕνα Λειτούργημα, πού δέν ἔχει δοθεῖ οὔτε στούς ἁγίους Ἀγγέλους; Ὅμως, θάρρος μοῦ δίνουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου, «χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. 15,5), καί τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. 4,13). Ὄντως, μόνο διά τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ κάποιος νά ἀνταποκριθεῖ, ὄχι μόνο στά μεγάλα ἔργα, ἀλλ’ ἀκόμη καί στά πολύ μικρά. Μόνο διά τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσει προβλήματα καί δυσκολίες πού συνεχῶς ὑψώνονται ἐνώπιόν του.

Ἡ Ἁγία Γραφή διαβεβαιώνει γιά τήν Ἱερωσύνη, ὅτι «οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ» (Ἑβρ. 5,4). Τίς προτροπές πολλῶν ἀνθρώπων νά ἱερωθῶ, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, καί, ἰδιαίτερα, τίς δικές σας προτροπές, Σεβασμιώτατε πάτερ καί Δέσποτα, τίς ἐξελαβα ὡς κλήση τοῦ Θεοῦ. Ἀνταποκρίνομαι σ' αὐτή τήν κλήση, κλίνω γόνυ καρδίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί παραδίδω τόν ἑαυτό μου στά χέρια Του.

Εὑρισκόμενοις σ' αὐτή τή θέση, κατά τήν κορυφαία αὐτή στιγμή τῆς προσωπικῆς μου ζωῆς, καί ἐπιχειρώνας ἕναν σύντομο ἀπολογισμό, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω πρόσωπα, πού σφράγισαν τή μέχρι σήμερα πορεία μου.

Δοξάζω κατ' ἀρχήν τό ὄνομα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τῆς Ἁγίας καί ὁμοουσίου καί ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά τίς πλούσιες εὐεργεσίες Του. Εὐχαριστῶ καί δοξολογῶ τήν Μητέρα τοῦ Κυρίου, τήν Δέσποινα τοῦ κόσμου Ὑπεραγία Θεοτόκο. Εὐχαριστῶ θερμά καί τιμῶ τόν προστάτη μου ἅγιο Νικόλαο καί πάντας τούς Ἁγίους γιά τήν ἀδιάλειπτη προστασία τους.

Γεννήθηκα σ' αὐτό ἐδῶ τό χωριό, στό Ζευγολατιό Ἀρκαδίας. Μακαρίζω τή μνήμη τῆς ἀείμνηστης γιαγιᾶς μου Γεωργίας Μαριᾶ, ἡ ὁποία ὁδήγησε τά βήματά μου στήν Ἐκκλησία ἀπό τήν πρώϊμη παιδική μου ἡλικία καί μέ μύησε στοῦ «Θεοῦ τά πράγματα». Τήν ἐκπροσωπεῖ ἡ ἐν ζωῇ ἀδελφή της Γιαννούλα, τήν ὁποία εὐχαριστῶ. Μέσα στόν Ἱερό τοῦτο Ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος δέχθηκα τήν πρώτη καθοδήγηση ἀπό τόν μακαριστό Ἱερέα καί Ἐφημέριό μας Ἀθανάσιο Δαρειώτη, τοῦ ὁποίου τή μνήμη, ἐπίσης, μακαρίζω καί τόν ὁποῖο πάντοτε ἐνθυμοῦμαι μέ μεγάλη συγκίνηση.

Θερμές εὐχαριστίες ὀφείλω στούς σεβαστούς μου γονεῖς, Σπυρίδωνα καί Παρασκευή, γιά ὅσα μοῦ ἔχουν προσφέρει καί συνεχίζουν νά μοῦ προσφέρουν ὑλικά καί πνευματικά, στίς ἀδερφές μου καί στούς κατά σάρκα συγγενεῖς μου. Εὐχαριστῶ θερμά τήν ἀγαπητή σύζυγό μου Κωνσταντίνα, πού ἀναλαμβάνει μαζί μου τή νέα ἱερή ἀποστολή, ὡς συνοδοιπόρος, βοηθός καί συμπαραστάτης, καθώς καί τά προσφιλῆ μου τέκνα Μαρία καί Σπυρίδωνα.

Θερμές εὐχαριστίες ὀφείλω, ἐπίσης, στούς σεβαστούς μου δασκάλους στό Δημοτικό Σχολεῖο Ζευγολατιοῦ, στή μακαριστή Μαρία Καράμπελα καί στόν ἐν ζωῇ διδάσκαλό μου κ. Γεώργιο Καραγιάννη, στούς σεβαστούς καθηγητές μου στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο, καί, τέλος, στόν Διευθυντή, στούς σεβαστούς καθηγητές καί στούς συμφοιτητές μου στήν Πατριαρχική Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία Κρήτης, τῆς ὁποίας πρόσφατα ἀναδείχθηκα πτυχιοῦχος. Μνημονεύω ἰδιαίτερα τούς καθηγητάς μου Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Αὐστραλίας κ. Μακάριο

Γρινιεζάκη καί Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέα Νανάκη.

Στήν πνευματική μου πορεία κάποιοι Κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας μας στάθηκαν πολύτιμοι ὁδηγοί καί συμπαραστάτες, πρός τούς ὁποίους ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνη μου. Εὐχαριστῶ θερμά τόν γιά πολλά ἔτη πνευματικό μου πατέρα Ἀρχιμανδρίτη Βενέδικτο Καρύδη, Ἐφημέριο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ὁ Κύριος νά τοῦ δίδει δύναμη καί χάρη, ὥστε νά ὁδηγεῖ ψυχάς εἰς νομάς σωτηρίους. Εὐχαριστῶ τούς καταγομένους ἀπό τή Μητρόπολή μας Ἀρχιερεῖς, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἱερισσοῦ, Ἁρδαμερίου καί Ἁγίου Ὄρους κ. Θεόκλητο, τόν Θεοφιλέσταστο Ἐπίσκοπο Τεγέας καί Βοηθό τῆς Μητροπόλεώς μας κ. Θεόκλητο, τόν σημερινό Ἐφημέριο τῆς ἐνορίας μας Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Μπατζιάλα, τόν ὁποῖο ἐπί πολλά ἔτη διακόνησα ὡς βοηθός Ἱεροψάλτης, τόν Πρωτοπρεσβύτερο Σωτήριο Ἀθανασούλια, Ἐφημέριο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, τούς Ἱερεῖς καί ὑπαλλήλους τῆς Μητροπόλεώς μας, τούς Κληρικούς πού βρίσκονται σήμερα μαζί μου, τούς συγχωριανούς καί τούς φίλους μου.

Ἐπί σειράν ἐτῶν ἐργάζομαι ὡς μάγειρας στήν 124 Πτέρυγα Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως στήν Τρίπολη, θέση τήν ὁποία πρόκειται νά διατηρήσω, ὑπηρετώντας ὡς ἄμισθος Κληρικός τῆς Μητροπόλεώς μας. Εὐχαριστῶ θερμά τόν κ. Διοικητή τῆς Πτέρυγος, τόν κ. Ὑποδιοικητή, τούς Ἀξιωματικούς, τό πολιτικό προσωπικό καί τούς ἐκεῖ συναδέλφους καί συνεργάτες μου.

Τό τελευταῖο καί μεγαλύτερο εὐχαριστῶ ἀνήκει στό σεπτό πρόσωπό σας, Σεβασμιώτατε πάτερ καί Δέσποτα, Ποιμενάρχα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Μέ περιβάλλατε μέ ἀγάπη καί στοργή ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού σᾶς γνώρισα, μοῦ δείξατε ἐμπιστοσύνη, μέ καθοδηγήσατε μέ πολύτιμες συμβουλές καί ὑποδείξεις. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά καί σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι σᾶς αἰσθάνομαι σάν πατέρα μου, σᾶς ἀγαπῶ θερμά καί σᾶς σέβομαι βαθύτατα. Θά σᾶς εἶμαι πάντοτε ὑπήκοος καί θά προσπαθήσω νά φανῶ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης σας.

Ὅμως, ἔφτασε ἡ ὥρα ἡ φοβερά, Σεβασμιώτατε, νά λάβω ἀπό τά ἅγια χέρια σας τόν πρῶτο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης, τόν βαθμό τοῦ Διακόνου τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Εὔχεσθε ὑπέρ ἐμοῦ, μετά τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου καί μετά τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, νά φανῶ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ, νά διακονήσω εὐόρκως τό ἱερό Θυσιαστήριο καί τόν Λαό τοῦ Κυρίου καί, φεύγοντας ἀπό τόν παρόντα κόσμο, νά εἴμεθα πάντες μετά τῶν σεσωσμένων καί κληρονόμων τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Του. Ἀμήν».